

Uniwersytet Ignatianum w Krakowie

REKTOR

*List Rektora Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie
ks. dr. hab. Tomasza Homy SJ, prof. UIK, do Społeczności Uniwersyteckiej
w związku z odejściem do Domu Ojca Papieża Franciszka*

Szanowni Państwo, Droga Wspólnota Uniwersytecka,

w niedzielny poranek Zmartwychwstania Pańskiego wraz z całym Kościołem wyśpiewaliśmy radosne *Alleluja* ogłaszające całemu światu, że Jezus Chrystus pokonał śmierć, odkupił ludzkość a zmartwychwstając dał nam życie wieczne. Kościelne dzwony przerwały ciszę i skupienie wielkiej soboty, ogłaszając, że „*Chrystus skruszywszy więzy śmierci, jako zwycięzca wyszedł z otchłani*” (*Orędzie wielkanocne*). Tę radość Kościół Powszechny dzielił z naszym Pasterzem, z Ojcem Świętym Franciszkiem, który ku zaskoczeniu wielu, mimo choroby i cierpienia, pojawił się w loggi Bazyliki św. Piotra, aby całej ludzkości ponownie udzielić łaski „*odpuszczenia i przebaczenia wszystkich naszych grzechów*” (z formuły błogosławieństwa *Urbi et Orbi*), błogosławiąc *Urbi et Orbi – Miastu i Światu*, w tym szczególnym czasie łaski, w Jubileuszowym Roku Nadziei. W swoim przesłaniu na Wielkanoc, odczytanym w wielkanocne południe, Papież Franciszek pozostawił nam właśnie orędzie nadziei, pokoju i radości: „*Dziś, w Kościele, rozbrzmiewa wreszcie Alleluja, niesie się echem z ust do ust, z serca do serca, a jego śpiew sprawia, że na całym świecie Lud Boży płacze z radości*” (z orędzia *Urbi et Orbi*, 21 kwietnia 2025).

Jednak w poranek poniedziałku wielkanocnego radosny płacz Ludu Bożego, zamienił się płacz smutku i żalu, bo z Watykanu nadeszła smutna wiadomość, że o godzinie 7.35, tego ranka biskup Rzymu Franciszek wrócił do Domu Ojca (fragment komunikatu kardynała kamerlinga K. Farella). Dzwon Bazyliki św. Piotra odezwał się żałobnym dźwiękiem, żegnając zmarłego Papieża Franciszka.

Uniwersytet Ignatianum w Krakowie

REKTOR

Przeszło 12 lat pontyfikatu Papieża Franciszka przepełnione było czułością i świadectwem miłości do ubogich i potrzebujących, bezbronnych i odrzuconych, wykluczonych i odepchniętych na margines, migrantów i uchodźców. To świadectwo miłosiernej miłości Ojca, świętej pamięci Papież Franciszek przekazywał wieloma serdecznymi gestami, czego byliśmy niejednokrotnie świadkami. Jego proste a zarazem głębokie katechezy i homilie zawsze skłaniały do refleksji i podjęcia prób zmian w naszym życiu.

Kiedy 30 lipca 2016 roku, w czasie pobytu w Krakowie w trakcie Światowych Dni Młodzieży, przedstawiciele Ignatianum, mieli możliwość uczestnictwa w spotkaniu z Papieżem w krakowskiej kurii wraz z innymi jezuitami, w spontanicznym dialogu, padło pytanie do Papieża o rolę uniwersytetu prowadzonego przez jezuitów. Papież udzielił takiej odpowiedzi: *„Uniwersytet prowadzony przez jezuitów winien stawiać sobie za cel formację całościową, a nie tylko intelektualną — formację całego człowieka. Rzeczywiście, jeżeli uniwersytet staje się po prostu akademią pojęć czy «fabryką» profesjonalistów, albo w jego strukturze przeważa mentalność skoncentrowana na interesach, wówczas naprawdę schodzi na bezdroże. My mamy w ręku Ćwiczenia duchowne. To jest wyzwanie: wprowadzić uniwersytet na drogę Ćwiczeń. Oznacza to podejmowanie ryzyka związanego z prawdą, a nie z «zamkniętymi prawdami», o których nikt nie dyskutuje. Prawda spotkania z osobami jest otwarta i wymaga gotowości realnego zmierzenia się z rzeczywistością. Uniwersytet jezuitów powinien być włączony w realne życie Kościoła i narodu: to bowiem również stanowi rzeczywistość. Szczególną uwagę należy zawsze poświęcać ludziom zepchniętym na margines, obronie tych, którzy najbardziej potrzebują ochrony. A to — chcę, żeby to było jasne — nie znaczy, że musimy stać się komunistami: to znaczy po prostu mieć kontakt z rzeczywistością. W tym przypadku w sposób szczególny jezuicki uniwersytet powinien uczestniczyć w realnym życiu, wyrażając społeczną*

Uniwersytet Ignatianum w Krakowie

REKTOR

myśl Kościoła. Myślenie liberalistyczne, które usuwa człowieka z centrum i stawia w centrum pieniądz, nie jest nasze. Nauka Kościoła jest jasna, i trzeba postępować dalej w tym kierunku” (L'Osservatore Romano, wydanie polskie 9/2016). Słowa te pozostają niejako testamentem Papieża Franciszka i zadaniem dla naszego Uniwersytetu, dla całej naszej Społeczności.

Jestem wdzięczny Ojcu Świętemu Franciszkowi, że w marcu 2022 roku przesłał swoje apostołskie błogosławieństwo z okazji 90-lecia istnienia Akademii Ignatianum w Krakowie, zapewniając o swojej modlitwie i upraszaniu *obfitości łask i darów Bożych, aby badania naukowe, nauczanie i zdobywanie wiedzy, czynione było zawsze „ad majorem Dei gloriam”*. Jest to pamiątka, która pozostanie jako znak i wyraz łączności między Ojcem Świętym a naszym Uniwersytetem.

Wraz z całym Kościołem Powszechnym, trwając w Oktawie Wielkanocnej, wysławiamy Ojca Niebieskiego za życie i posługiwanie Papieża Franciszka. Dziękujemy za Jego przybliżanie nas w miłosierne ramiona Ojca. Wspólnie trwamy w modlitwie za duszę zmarłego Papieża Franciszka, prosząc miłosiernego Boga, *aby sprawiedliwie nagrodził robotnika Swojej winnicy i w wieczności mógł radować się owocami Jego łaski i miłosierdzia, których wiernym szafarzem był na ziemi (modlitwa mszalna za zmarłego Papieża).*

Radość wieczną racz Mu dać Panie,

ks. dr hab. Tomasz Homa SJ, prof. UIK
Rektor Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie

Kraków, 23 kwietnia 2025 roku